

Voor ieder een stukske ... van de pier
In Steensel zou men de pier gaan slachten
Want de mensen zaten naar vlees te smachten.
De tijd was ernstig voor de brave mensen
Wie zou een stuk van de pier nu niet wensen.
Men toog tezamen naar Antoon de jood
Men twijfelde niet die kreeg hem wel dood.
Moed en vertrouwen is bij zulk een prestatie
En de jood dronk een borrel met zwier en met gratie.
Héél Steensel ging mee naar het hol van het dier
En men riep reeds op afstand: "O, Pier, Kom hier!!"
"Wij maken een eind aan Uw aards bestaan,
Gij zult door de keel van ons allen gaan!"
De jood trok zijn mes en stak heel gezwind
Een gat in de Pier en die zuchtte, die vriend:
"Reeds eeuwen geleden ben ik hier in Steensel geweest
En nu moet ik sterven als het gemeenste beest."
"Ja , kijk dat valt hard reeds zo vroeg op de dag
Maar afijn, ik hoop, dat ik lekker bekomen mag."
Nu blies hij zijn adem voor het laatst over het veld
De minuten van ons Piertje waren geteld.
Men ging nu aan het villen, men reet en men sneed
En iedereen werkte zich nat van het zweet.
Men verdeelde toen het gesloopte lijk
En iedereen kreeg wat of men arm was of rijk.
Wij beginnen bij het begin op het Bussereind
Een gedrang van jewelste, gedrang zonder eind.
"t Valt niet mee om het eerste een keus te bepalen",
Zei Toon Leub, "maar ik wil drie pond betalen." (Vondevoort)
"Geef mij", zei de Visser, "een stuk van de staart

Dat smaakt mij nog fijner als de lekkerste taart."

En Peer van der Aa zei tot zijn Minneke

"Vat een stuk voor de soep van zijn kinneke."

Jan Smets bekeek heel ernstig het dier

En kocht een pond of twee van de Pier.

Jan Teurlinckx zei tot zijn Hanneke

"Nu kom maar af hoor, ik lust wel een panneke!"

Toen kwam Jan Jansen, de oude soldaat

Rats, kuch en pieren, dan zijn we paraat!

Maar Toontje van Nunen, die vond er niks aan (Berghoeve)

En zei slechts: "Och mensen wat heb je gedaan!"

Tieske van Keulen rookte zijn pepke (achter Berghoeve)

En kocht ondertussen ook maar een lepke.

Hilko Schulte riep: "Ik heb wel graag een borrel,

Maar liever nog een stuk van dat mormel."

"Och", zei Moors, "hij is fijntjes geschoren, (Eindhovenseweg 57)

Nu kan me toch wel een brokje bekoren."

"Ja, ja", zie van Huls, "'t kost allemaal spie.

Dan is 't om te doen, geloof je me nie?"

Wethouder van Nunen was 't fatsoenshalve verplicht (Zwaanhoeve)

En kocht een groot stuk van het kniegewricht.

Sjaak Peeters: "Hein koop maar een achterpees,

Maar gauw terug hoor, blijf niet bij je Trees."

"'t Is iet", zei juffrouw van Grootel ontzet,

"Maar ik belief geen pierevet!"

Hannes Groenen: "M'n Wieske, m'n dierbaar kind,

Haal een stuk voor in de pan en braadt het gezwind."

"'t Is krek", zie P.v.d.Aa tot zijn Tone, gij moet 't wete,

Mer ik heb nog nooit geen piervlees gegete!"

Meester van Nunen: "'t Is lekker, dat durf ik te zeggen.

Vrouw haal eens een stuk om in de pekel te leggen.”

En Hein van Hout zei tot zijn Gon:

“10 pond, wel m’n vrouwke, ’t is zonder bon.”

“Een mens”, zei meester Somers, “moet alles eten,

Wil deze les nimmer van mij vergeten.”

“Pierevlees”, zei Kees Smetsers, in café-restaurant,

“Dat mag er zijn, dat smaakt pikant.”

“Jaad, zes pond en een ons, liefst uit de billekens.”

Je begrijpt wel wie ’t zei, ’t was Peerke Willekens.

“In oorlog en vree, wij allen doen mee,”

Zei Daniël lustig en kocht er voor twee.

“Twee pond is genoeg”, zei Jan van Nunen z’n Nel,

“Maar denk er aan, niet te veel schenken en vel.”

“’t Is lekker”, zei Peer Moors’ vrouw Anna Bijnen, (toen achter garage)

“Als je pierrevlees stooft met rozijnen.”

“Kom hoor”, zei Frans Wouters, “vind jij dat nu fijn?

Mijn kost zal pierrevlees tot nu toe niet zijn.”

“Vlees is vlees”, zei Marieke van Janus van Gerwen,

“ik zal me met 5 pond ook niet bederven.”

“Mer Piet, ’t is toch lekker”, zei M. Smits tot haar man,

“Van pierrevlees, ja Piet, daar hou ik zo van!”

En Trineke van Wim Peijs, die ging ook wat kopen.

’t Zal immers wel smaken, ’t is tenminste te hopen.

Jan Geraerts: “M’n vrouwke, m’n Sientje,

Lus jij ook niet een brokje, m’n kiendje?”

Harrie Geraerts: “We zullen van ’t Pierke eens smullen

En samen eens smakelijk ons buikje vullen.”

Het fijnste stuk van de Steenselse Pier

Dat kreeg... de pastoor, en het koste geen zier.

Maar Wintermans die moest betalen

En liet zijn vrouw toch maar wat halen.

Jantje Keeris: "Lien, wijf, 'kan me niks verdommen, (langs Kerkdreef)

Ik zal eten, dat m'n buik ervan zal grommen."

Leen Krieken kocht van de Pier de kaken

Ze zou er eens lekker wat zult van maken.

"Pierenvlees", zei weduwe Groenen, "is voor alles geschikt."

En ze heeft dus een flink stuk op de kop getikt.

"Ik ben ook van de partij", zei Van Bommel.

"Maar geef me alsjeblieft geen rommel."

En 't raadslid Driek Teurlinckx was niet de laatste

Die een flink stuk achter z'n kiezen plaatste!

"Pierenvlees is mannenvlees", zei Van Gompel Bert,

"Ik heb het liever als soldatensnert."

"Niet te gulzig, kalmpjes aan zeg, kinderschàar

't Moet niet in een keer op", zie Willem van Luijtelaar.

"Pierenvlees", zei Van Luijtelaar Rein, "is wel goed,

't Is jammer dat je er zo van naar achteren moet."

Een groot stuk van de achterbout

Ging naar de kinderen Van Loenhout.

"Ik wil dat beest wel eens proberen", zei Chiel Peijs

"'t Dunkt me, nog niet zo'n kwaai spijs."

Iets fijns, iets heerlijk was voor weduwe Van Kray (De Schuur)

Die prefereerde een stuk van keremaai.

"'t Is allemaal goed, maar een treurig geval,

We hadden de Pier moeten laten leven", zei goeie Peer Wal.

"Och kom, niet zo kleinzeerig", zei onze vriend Peer Jansen (F.v.Nunenstr)

"We kunnen nu lekker een tijdje schransen."

Sjaak Maas: "Ik heb hem nooit geteld, die Steenselse Pier,

Ik moet er niks van hebben, geef mij maar een bier."

"Pierevlees, alsjeblieft", zei Janus Moors uit de Höllekens

“Bij ons hebben ze allemaal graag soep met bollekens.”

“Tien pond van de pier”, zei Frans van Gompel z’n vrouw,

“t Is voor te roken in de schouw.”

Jan van Gompel: “k wil dat zaakje toch wel eens keuren,

t Is weer iets anders als altijd likeuren.”

Toontje Keeris en Peer, de meid, Sjaak en Driek, (Rombouts)

Die aten zich vijf keer van het pierevlees ziek.

“Ik kan niks meer bijten”, zei de weduwe Schel (tussen Willekens en

“Anders kocht ik wel wat, dat begrijp je wel.” oude school)

“Nou ik wil wel een flink stuk hebben”, zei Schellekens Frans,

“Dit is in m’n leven de enige kans.”

“Is allemaal lekker”, zei Piet de Post, (Smetsers)

“Geef mij maar een stuk uit de borst.”

“Een pond of acht”, zei Jan van der Krieken,

“Daar kunnen we fijntjes een week van genieten.”

“n Flink brok alsjeblieft”, zie Van Hoof z’n Sinet,

“Onze Willem heeft er z’n zinnen sterk op gezet.”

Een stuk uit de rug ging naar het postkantoor.

Daar wisten ze bij Liebrechts wel raad mee, dat zeg ik je hoor.

“Niet te veelwant ik ben maar alleen”, zie Lemmens Net,

“En als het enigszins kan, liefst niet al te vet.”

Dientje Box: “Twintig pond hoor, want onze Jo,

Die zal `m wat doen hoor, dat weet ik zo!”

t Was feest in het huis van Jan Hakkens

Daar zaten ze gewoonweg naar pierevlees te snakken.

De weduwe Moors, haar dochter en zoon

Zabberden smakelijk enkele ribbetjes schoon.

“t Is mooi getroffen”, zei Teurlinckx Geert

“Nou heb ik eens lekker, wat ik steeds heb begeerd.”

En ook in het huisgezin van Louis van de Broek

At men het pierevlees smakelijk als lekkerste koek.

Weduwe Leub: "Ik wil wel een lekker stuk in huus,
't Is net zo lekker als van 'n vette kuus."

Janus Kox ging ook maar zo niet voorbij,

En betaalde voor een flink stuk van de Pier z'n zij.

Willem Bierens, gewezen tamboer van de Guld,

Zocht een stuk van de kop, hij hield wel van zult.

Ook de oude Helmus Peijs en zijn zus,

Bliedden van het vlees en ze kochten het dus.

En Mieke van Hout zei tot haar goeie man:

"Zeg Jan, haal er toch ook maar een stukje van."

"Schoofs, geef mij mar een stuk of tien,

Da's niks te veel voor ons Trien."

Antoon de jood liet z'n beurt maar passeren,

Die zou zich wel met d' overschot amuseren.

En Jan van de Moosdijk z'n vrouw Mart

Kocht van de Pier het stilstaande hart.

Jan van de Ven koos voor zijn huisgezin

De rest van de staart en ook nog eens de kin.

En Leo de Waal zong van: "Nooit geen verdriet

Zolang we pierevlees hebben, sterven we nog niet!"

"Wij zullen profiteren", zei Willem Jansen

"En begon van plezier met zijn An te dansen."

Karel van der Krieken: "Vrouw ik zal 'ns tracteren,

Jij zult toch ook wel iets van 't Piertje begeren."

Piet Sterrenburg zei tot z'n vrouw Hanne,

"'n Flink stuk kopen. 't Is vlees voor mannen!"

Frans Hakkens en Gonde, die hadden plezier

En zeiden: "Kom maar af hoor, wij lusten wel Pier."

Jan van Nunen zei: "Vooruit maar m'n Cor,

Maar breng geen taai stuk mee van die oude lor."

Van Lieshout Martien, wou 't achterwerk begeren,
Zijn plan was een kwantum te steriliseren.

Harry Smetsers, chauffeur van de wasserij,
Zette zijn keus op balkenbrij.

Frans Leub: "Nou ik vind ht wat kostelijk spul,
Mij ook maar een stuk van die oude knul."

Een flinke brok ging naar Piet van Keulen,
Die had 't plan heel wat minder te speulen.

"Nou", zei Frans Huijbers, "Ook wij zijn present,
Een pond of zes en dan ben ik content."

Brugmans: "Ik kan met vier pond wel volstaan,
Van 't goeie te veel, is ook niets gedaan."

"Kom, kom, buurman, dat is allemaal klets,
Ik kan nogal wat hebben", zei Willekes Smets.

"Wel zeker, waarachtig, het moet je bekomen, zo'n stuk van de pier,
Of ik ben niet Nelis van den Broek de kantonnier."

Tinus Louwers liet zich ook een flink stuk wegen.

Ik zeg maar, dit kom je niet iedere dag tegen.

"Oh", zei Gerrit Leub, "'t is om van te smullen,
Die 't anders zeggen, die zijn maar knullen."

De Bresser op de Stevert, een vrolijke signeur,
Kocht een stuk van de Pier z'n achterdeur.

"Pierevlees is voedzaam, heerlijk gezond",
Zei Jan Castelijnsen, hij kocht wel zes pond.

En Willem de Köster en M'rie, Jan en Hein,
Smulden heel lekker en hadden veel gein.

Jan de Bruijn: "Ik zal me maar niet generen,
12 Pond, m'n vrouwke, want ik wil profiteren."

Jan van Grotel: "Kom ik nou eindelijk eens aan de beurt?
M'n vrouw heeft al zo lang om pierevlees gezeurd."
Piet van Gestel kwam met de wagen,
Hij kocht zoveel, dat hij het niet kon dragen.
Hij moet ook vlees voor buurman Meurs opladen
Daar stond de pan al klaar om het vlug te braden.
En 't laatst van al kwam Schellekens Alexander,
Die kocht van de overschot van alles door elkander.
Wat er toen nog overbleef kon jood alleen niet gebruiken.
Nog niet al beschikte hij over duizend buiken.
Men besloot d' omliggende dorpen te tracteren,
Ze hadden zich al eeuwen met ons piertje kunnen amuseren.
Men bood een banket aan. De Eerselse heren
Aten zoveel dat ze niet meer konden draaien of keren.
En ja, je moet lac n met de Riethovense boeren,
Die konden van dikte zich niet meer verroeren.
De Knegselse mensen zijn naar huis moeten rollen,
Ze geleken wel allen op reuzebromtollen.
En dan moest je zien de Veldhovenaren.
Zag je die, dan kwam je niet tot bedaren.
Maar één ding is zeker, de vriendschap was beklonken.
Daar hebben wel allen stevig op gedronken.
Zo ziet men hoe de dode pier eendracht kan maken,
Omdat hij zich door allen zo lekker liet smaken.
Steensel, gij zijt de Pier veel verschuldigd.
Het past daarom, dat gij hem steeds huldigt.
Mens van Steensel, waar gij U ter wereld moogt bevinden,
Laat de herinnering aan de Pier U aan Uw dorpke binden.
Onze vaders hebben voor hem zo dapper gestreden.
Hun eer is ook de onze tot op de dag van heden.

En zeg nu tot slot allen tezamen:

Hoera voor ons Piertje, hij rustte in vrede,